

Når jeg tenker bakover til fortiden så har jeg egentlig vært mange ganger i syden. Første gang min bror og meg reiste til syden var med mine foreldre. Italia tror jeg syden het den gang. Nærmere bestemt Gardasjøen.

Det var en utrolig fin tur og fin opplevelse for oss smågutter som aldri hadde fløyet et fly før. Jeg husker det som om det var... ja faktisk 28 år siden.

Jeg har fortsatt ikke 'flydd' et fly men jeg sitter ofte på mens flysjåførene flyr det.

Tror det var året etter den første turen til syden at familien ville til syden igjen, mot min vilje, selvfølgelig.

"Herregud, vi var jo der i fjor, kan vi ikke heller dra et annet sted" sa jeg så veslevoksent jeg kunne. Ikke visste vel jeg at det fantes flere steder som heter syden.

Siden den gang har det blitt mange turer til mange sydlender. De beste turene var de som gikk på vinteren, den gang vintrene var skikkelig kalde og guffne. Da var det godt og komme til varmen. Men det var ikke alle nordboere som syntes det samme. Ofte hørte jeg, særlig nordmenn si: "Herregud så varmt det er her" og "For et rart språk de preker"!?! Disse nordmennene og damene er som regel de som reiser oftest til syden.

Men det skulle ikke mye til for å spinne oss nordmenn rundt lillefingeren. Så fort en servitør serverte oss 'Nårska sjøttekaka' og kalte oss for 'Fiskabåla' ja da elskert vi det landet også.

De samme turene i dag blir liksom ikke det samme som i min barne/ungdom's tid. Uansett hvor i verden du reiser i dag så treffer du naboen. Selv på den mest bortgjemte og glemte øy kan du høre i det fjerne: "Javeel"...!! Og for ikke å glemme servitørene på disse øde øyene. Selv de mest innfødte prater enten dårlig svensk, norsk eller 'svorsk'.

Og før i tiden så reiste vi til syden hovedsakelig for å bli litt brunere i pelsen enn vi var før vi dro. Sånn er det ikke i dag.

I dag brukes det gjerne flere hundrelapper på å ta "sol" før vi reiser, for vi kan jo ikke reise til syden for å brune oss når vi er vinterbleike i huden!!

Forstå det den som kan.